

прѣмали отъ бога своатъ дарѣѣ, нѣкой много, а нѣкой малко: защото божіите дарби сѣ различни. Нѣкомъ богъ дава размъ, нѣкомъ мъдрость, дръгимъ силаѣ, дръгимъ вѣрѣ, сѣкомъ споредъ чистотѣтѣ и прилѣжаніето. Колкото има человекъ чистота и прилѣжаніе, толко мъ дава и богъ дарѣѣ: защото кога види богъ человека чи сѣ трѣди за доброто, тога мъ умножава дарватъ и го похвалава, като днешный слѣга, който имаше петъ таланты, и вѣше ги умножилъ сѣсѣ прилѣжаніето си. Тѣй и сѣки ученъ, или богатъ, или художникъ (занаатчѣа), ако не гледа само за себе си, но трѣдисѣ да ползова (файдосѣ) дръгитѣ человекѣ, споредъ силатѣ си, той умножава своатъ дарѣѣ, и богъ мъ помага, а който крѣе своатъ дарѣѣ отъ человекѣцѣте, и гледа само за себе си, той и онока изгѣбва, което мъ е далъ богъ, и най-послѣ ще сѣ осѣди во вѣчнѣ мѣкѣ. Слѣшатѣли христѣане колко смѣ длъжни да сѣ трѣдимѣ, да умножаваме нашыѣ таланты споредъ силатѣ си: защото, който крѣе своатъ наѣка, своето богатство, своя занаатъ, той ще вѣде осѣденъ като оный слѣга, който скрѣилъ вѣ землѣтѣ на господарѣ си среброто, за когото рече господарѣ, да зема таланта отъ него и да го дадѣтъ на оногово, който ималъ петъ таланта: защото, който има много и не го крѣе, немъ богъ ощи мъ дава, а който има малко, и го крѣе, отъ человекѣцѣте, богъ го зема отъ него и го дава на достойныте. Но може нѣкой да каже, кога ще земе богъ отъ недостойныте своатъ дарѣѣ, сега ли на този свѣтъ, или тамо на онзи? Колкото за тѣй, знайте чѣ на този свѣтъ ще имѣ земни дарватѣ, кото сѣ крили само за себе си, а на онзи свѣтъ ще имѣ земне славатѣ, коато щеѣа да имѣтъ вѣ царство нѣвесное, и ще ги проводи во вѣчнѣ мѣкѣ. Каккото зе тѣка на Евреите царството и на Иуда достоинството (апостолството), а тамо ще имѣ земни вѣчнатѣ славы и ще ги проводи во вѣчнѣ мѣкѣ. Тѣй зема богъ на този свѣтъ и богатството на много недостойны, и ги направѣ сиромасы, а на онзи свѣтъ ще имѣ земне и славатѣ, ако не сѣ поклатѣ и поправѣтъ: защото богъ, както зема тѣка своатъ дарѣѣ отъ недостойныте и ѣ дава на достойныте, които знаатѣ да ѣ умножаватѣ на добро, тѣй ще земе и сѣкиго грѣшника отъ праведныте на второ пришествіе, и ще го предаде на вѣчнѣ мѣкѣ, да плаче и да сѣ кахари за своата лѣность, дѣто не е употребилъ божіата дарѣѣ на добро, но ѣ закопалъ вѣ себе си, като злаго вѣ землѣтѣ.

ПОУЧЕНІЕ.

Много человекѣк прости дѣматѣ, чи тѣзи притча е речена само за господарыте, владѣцыте, поповѣте, за богатыте и ученыте, които сѣ